

**TARRACO: PAULI ECCLESIA, FRUCTUOSI SEDES
(Tarragona: Església de Pau, seu de Fructuós)**

**Pastoral amb motiu de l'Any Jubilar de sant Fructuós, bisbe,
i sant Auguri i sant Eulogi, diaques**

ÍNDIX

1. SENTIT D'AQUESTA CARTA PASTORAL	2
2. LA CONVERSIÓ PERSONAL, EL GRAN FRUIT DE L'ANY JUBILAR.	2
3. QUÈ REPRESENTA L'ANY JUBILAR QUE ENS HA CONCEDIT EL SANT PARE?	3
4. OBJECTIUS DE L'ANY JUBILAR.	5
a) Aproximar més la figura dels màrtirs tarragonins a tots els cristians, en primer lloc als de l'arxidiòcesi de Tarragona.....	5
b) Renovar la vida de les nostres comunitats amb un nou ardor de vida cristiana i santedat.....	6
b1. <i>Ajudar a fer una profunda conversió de cor i rebre la gràcia jubilar.....</i>	6
b2. <i>Celebrar i viure el do de la comunió eclesial de l'Església de Tarragona en comunió amb tota l'Església catòlica estesa d'Orient a Occident.....</i>	7
b3. <i>Aprofundir en el ministeri dels pastors, i valorar-lo, i pregar per les vocacions</i>	9
c) Renovar el desig de donar testimoni de Crist en el nostre món amb alegria i fortalesa i amb servei als més pobres i marginats.....	11
5. CONDICIONS PER REBRE EL DO DEL JUBILEU.....	12
6. MOMENTS CLAU CELEBRATIUS	12
7. COM VIURE L'ANY JUBILAR A LES PARRÒQUIES	13
8. QUÈ ENS DEMANA EL SENYOR EN AQUEST ANY JUBILAR?.....	14
9. CONCLUSIÓ.....	15
ORACIÓ DE L'ANY JUBILAR.....	16

Als preveres i diaques, religiosos i religioses, laics i laiques amb missió pastoral, membres d'instituts seculars i fidels laics i laiques de l'arxidiòcesi de Tarragona

Estimats tots en el Senyor Jesús ressuscitat,

1. SENTIT D'AQUESTA CARTA PASTORAL

Us escric aquestes lletres, tot fent pregària, demanant al Senyor que amb aquesta meua tercera pastoral sigui capaç de transmetre el sentit de l'Any Jubilar i dels seus objectius pastorals perquè sigui veritablement per a tots un any de gràcia del Senyor.

L'Any Jubilar que el sant pare Benet XVI, a través de la Penitenciària Apostòlica, ha concedit a la nostra arxidiòcesi, és dedicat a commemorar el 1750 aniversari del martiri del bisbe Fructuós i els seus dos diaques Auguri i Eulogi. Començarà el 21 de gener de l'any 2008 i acabarà el 21 de gener del 2009.

Des de la consciència que el Senyor m'ha cridat a servir aquesta Església com a bisbe, i, per tant, primer servidor, us vull exposar en aquesta carta tot el significat espiritual i pastoral que implica la celebració de l'Any Jubilar. Si el celebrem amb fe i amb conversió de cor, la seva celebració fructificarà en un enfortiment de la vida cristiana, en una intensificació de la pregària, en una renovació de la vida de les nostres comunitats, i en un nou ardor i impuls per a l'evangelització i el testimoniatge. Aquest, sense dubte, és el primer objectiu d'aquest any, i el manllevo de la carta que els bisbes de Catalunya vam adreçar a tots els pastors i fidels, que té com a títol: *Creure en l'evangeli i anunciar-lo amb nou ardor*.¹

En aquest context voldria fer meves, i transmetre-les amb tota la seva força, les primeres paraules de la primera resolució del concili provincial Tarraconense de 1995:

Sentim el goig i la responsabilitat de fer arribar el missatge de Crist a tot el país, integrat per persones i grups molt diversos que tenen actituds i nivells ben diferents de fe i de cultura. Aquest missatge és la bona nova de l'amor de Déu manifestat al món per mitjà del Crist en l'Esperit (cf. Ef 1).

2. LA CONVERSIÓ PERSONAL, EL GRAN FRUIT DE L'ANY JUBILAR

Voldria deixar clar, des del començament d'aquesta carta pastoral que us adreço, que el més important i decisiu d'un any jubilar és la nostra conversió personal. Tal com ens relata sant Marc, Jesús, a l'inici de la seva predicació, un cop empresonat Joan, va anar a Galilea «i anunciava la bona nova de Déu. Deia: S'ha complert el temps i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu la bona nova».² La bona nova és el Crist i l'amor de Déu Pare que ell ha manifestat «fins a l'extrem» de donar la vida per nosaltres. És del Crist, que els nostres màrtirs van donar testimoni admirable aquell matí del 21 de gener de l'any 259 a l'amfiteatre de la ciutat.

L'any 2000 es va celebrar a tota l'Església el gran jubileu per commemorar els 2.000 anys del naixement de Jesucrist. Es va preparar durant tres anys, i durant tot el 2000 van ser convocats a Roma els cristians de tot el món en grups diferents. El jubileu dels joves serà recordat com una de les trobades més nombroses, ja que es calcula que hi van participar més de dos milions. Les primeres paraules que els va adreçar Joan Pau II van ser: «Per què heu vingut a Roma? La resposta no pot ser més que una: heu vingut a cercar Jesucrist! Jesucrist

¹ Febrer del 2007.

² Mc 1,14-15.

que, tanmateix, primer us cerca ell a vosaltres. De fet, celebrar el Jubileu no té altre sentit que el de celebrar i trobar Jesús, la Paraula que es va fer carn i va habitar entre nosaltres.»³

També això val per a nosaltres: si celebrem el Jubileu és per a descobrir o redescobrir la presència del Crist redemptor, Fill de Déu i Senyor nostre. És per elevar els ulls i posar-los en el Senyor. Em vénen al pensament les paraules de les actes de la Passió de sant Fructuós. Quan Fructuós va escoltar la sentència, l'hagiògraf escriu: «Fructuós girà l'esguard vers el Senyor i començà a pregar en el seu cor.»⁴ Això és el que us demano: durant aquest any de gràcia, gireu l'esguard envers el Senyor i comenceu a pregar en el vostre interior. Tenim davant nostre l'oportunitat de viure aquest temps de gràcia —aquest és el sentit més profund d'un any jubilar— per revitalitzar la nostra fe personal, la de les nostres comunitats i la de moltes altres persones que esperem que vinguin a Tarragona.

La conversió que Jesús ens demana és, sobretot, un canvi d'actituds, de criteris i de mentalitat. I ho és de debò: comporta un canvi de vida. La nostra condició de caminants, de pelegrins, ens porta a un estat de conversió permanent.

Aquesta oportunitat que tenim al davant ens ha de servir per conèixer i tractar més Jesús; per adonar-nos del que significa ser cristià, i donar a conèixer els tresors de la nostra fe cristiana, amb el nostre exemple i la nostra paraula. Així l'Any Jubilar serà un any de gràcia del Senyor.

3. QUÈ REPRESENTA L'ANY JUBILAR QUE ENS HA CONCEDIT EL SANT PARE?

El 21 de gener de 2009 s'escau el 1750 aniversari del martiri dels sants Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques, cremats vius a l'amfiteatre de Tarragona l'any 259 víctimes de la persecució contra els cristians decretada pels emperadors Valerià i Gal·liè. El Consell Episcopal, el Consell del Presbiteri i el Consell Pastoral Diocesà, així com el Col·legi d'Arxiprestos, va creure oportú demanar un any jubilar per a celebrar aquesta efemèrides. El mes d'abril vaig fer la petició al Sant Pare, i pocs mesos després se'm va comunicar que havia estat atesa la nostra petició. També el juny d'aquest any el Sant Pare anunciava a l'Església, amb una felicitació i joiosa coincidència per a nosaltres, que el proper any seria també Any Paulí. Escric «felicitació coincidència» perquè l'Església de Tarragona ha afirmat i ha estimat sempre la tradició de la predicació de l'apòstol sant Pau a Tarragona. I, per tant, la nostra Església té consciència de ser *Tarraco: Pauli Ecclesia, Fructuosi sedes*.⁵ A casa nostra serà, doncs, Any de Pau i de Fructuós, almenys durant mig any, del juny del 2008 al gener del 2009.

També vull expressar des del començament el meu desig, que moltes vegades he manifestat de paraula, que la celebració jubilar sigui oberta a tothom, però que abans de tot i per damunt de tot, sigui un esdeveniment eclesial viscut per tota l'arxidiòcesi, la qual és més que la ciutat episcopal, i anar a la Catedral és anar a casa, a la casa de tots. Tota l'arxidiòcesi s'ha de sentir joiosament implicada i activa en la celebració d'aquest any sant en memòria dels nostres màrtirs.

La celebració d'un any jubilar, en l'Església, té una tradició de la qual la Sagrada Escripura inicia el significat. La celebració dels anys jubilars ve d'Israel. Portava el significat del perdó de Déu, de la renovació de l'Aliança, de la conversió de tots al Déu sempre fidel en l'amor, i tot això s'expressava en la joia del poble sant per la fe en el Déu únic, tant que

³ Joan Pau II, Discurs als joves, 14 d'agost de 2000.

⁴ *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 2. Traducció feta amb motiu de l'Any Jubilar de Sant Fructuós. Tarragona, novembre 2007.

⁵ Aquesta frase és la que dona títol a la carta pastoral, i figurarà en tota la documentació que s'imprimirà per a l'Any Jubilar.

justament l'adjectiu jubilar ve de *iubilus*, que vol dir alegria i joia. És l'alegria que ve de la fe, l'alegria de saber que Jahvè és el nostre Déu, el Déu de tots i, per tant, el Déu de cadascú. Recuperar aquest sentit és el que s'ha intentat en els grans jubileus proclamats els darrers anys pel papa Joan Pau II, i especialment en el de l'any 2000.

Tanmateix, la celebració de l'any jubilar va ser com oblidada i deixada de banda. Calia esperar el Messies, i Isaïes promet que serà l'Ungit de Déu qui proclamarà l'any de gràcia del Senyor. Les seves paraules diuen:

L'Esperit del Senyor, Déu sobirà,
reposa sobre meu,
perquè el Senyor m'ha ungit.
M'ha enviat
a portar la bona nova als pobres,
a curar els cors desfets,
a proclamar als captius la llibertat
i als presos el retorn de la llum,
a proclamar
l'any de gràcia del Senyor,
el dia que el nostre Déu
farà justícia,
a consolar
tots els qui estan de dol,
a posar una diadema en lloc de cendra
als qui porten dol per Sió,
a donar-los perfums de festa
en lloc de penes,
vestits triomfals
en lloc del desconsol.
Els diran «Roures magnífics,
glòria del Senyor que els ha plantat.»⁶

I, certament, Lluc presenta Jesús a la sinagoga de Natzaret, fent seves les paraules d'Isaïes:

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu,
perquè ell m'ha ungit.
M'ha enviat a portar la bona nova als pobres,
a proclamar als captius la llibertat
i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits,
a proclamar l'any de gràcia del Senyor.⁷

Diu l'evangeli que tots els ulls estaven posats en ell (cf. v. 20). Ell porta l'any de gràcia del Senyor. I, de fet, des que el Senyor ha ressuscitat i ha donat l'Esperit Sant, pel Misteri de la Pasqua i de la Pentecosta, vivim en l'any de gràcia del Senyor. És la plenitud dels temps, un temps de gràcia. És així com el *Catecisme de l'Església catòlica* exposa aquesta doctrina:

El do de l'Esperit inaugura un temps nou en la dispensació del Misteri: el temps de l'Església, durant el qual el Crist manifesta, fa present i comunica la seva obra de salvació, per mitjà de la litúrgia de la seva Església fins que ell torni.⁸

Els anys jubilars expressen aquesta aliança nova, aquest temps de salvació.

Desitjo que aquest Any Jubilar l'Església de Tarragona aculli els dons de la redempció de Jesucrist. Si és així, la seva celebració serà plenament justificada. És això el que demano al Senyor.

⁶ Is 61,1-3.

⁷ Lc 4,18-19.

⁸ CEC, n. 1076.

4. OBJECTIUS DE L'ANY JUBILAR

Després de la consulta feta al Consell Episcopal, al Consell del Presbiteri, al Col·legi d'Arxiprestos, al Consell Pastoral Diocesà i als delegats i directors de Secretariats, voldria presentar uns objectius que siguin senzills en l'exposició però eficients en l'execució. Hi ha un objectiu general i uns objectius específics. L'objectiu general és *Creure en l'evangeli i anunciar-lo amb nou ardor*.

Com ja he dit, és el títol de l'últim document dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense. Creure en primer lloc nosaltres, que en el fons vol dir convertir-nos. La bona nova de Jesús —l'evangeli— ha de ser per a nosaltres, cristians, la font on hem de beure constantment. I, a la vegada, amb el nostre exemple i la paraula hem d'anunciar-lo amb nou ardor.

Aquest objectiu es justifica més que mai per la celebració de la memòria dels protomàrtirs de Tarragona. La fe de Fructuós és la nostra fe. La mateixa fe i, encara que tan distant en el temps, tant ell i els seus diaques com nosaltres vivim en el mateix solc, en la mateixa professió de fe, en el mateix si eclesial. Per tant, el testimoni que ells van donar és el testimoni que nosaltres estem cridats a donar, un testimoni que diu davant del món: «Jo adoro l'únic Déu que ha fet el cel, la terra, el mar, i tot el que contenen.»⁹ Són paraules de sant Fructuós que fem nostres. Per això el lema de l'any jubilar és aquest: «Testimonis: avui som nosaltres.»

La fe de Fructuós és la nostra fe; el testimoni de Fructuós, admirable fins al martiri, és el testimoni que estem cridats a donar nosaltres davant d'aquest món que tan sovint oblida la font d'aigua viva i cerca l'aigua en cisternes esquerdades.¹⁰ Que bé, si totes les nostres comunitats eclesials poguessin donar el bon testimoni de l'evangeli del Crist, per la joia del seu viure, per l'amor amb què estimen, per la passió per la justícia, i ens presentéssim davant la nostra societat com el poble que viu les benaurances del regne de Déu.

a) Aproximar més la figura dels màrtirs tarragonins a tots els cristians, en primer lloc als de l'arxidiòcesi de Tarragona

Per això voldria que aquest Any Jubilar fos ocasió per a divulgar per al coneixement de tots i per a l'edificació del poble sant de Déu les Actes del seu martiri. Desitjo de cor que hi hagi una aproximació i una familiaritat de tothom amb la memòria dels sants màrtirs de Tarragona. Que no hi hagi cap fidel de l'arxidiòcesi que no sàpiga qui era Fructuós i els seus diaques. I això, no únicament per a la seva il·lustració, sinó per a saber de quina tradició eclesial venim, quin primer fruit va donar, i renovar així el desig del seguiment del Crist.

Ho expresso així: nosaltres hem de donar vida a les Actes martirials de Fructuós tot prenent consciència que aquesta tradició eclesial —la fraterna— és viva, conscient, compromesa. Divulguem la memòria de sant Fructuós, augmentem i suscitarem la devoció de tothom als nostres sants, encomanem-nos a la seva intercessió, abrandem-nos, com ell, per l'amor a Crist. Fem servir les Actes per a la predicació i per a la catequesi. Em són presents les paraules de la Carta als Hebreus que escoltem en la proclamació de la Paraula de la seva solemnitat i que són tan escaients aquest any:

Recordeu-vos d'aquells primers temps, quan tot just havíeu rebut la llum i ja vau sostenir un combat fort i dolorós; els uns us convertíreu en espectacle per a la gent quan sofríreu oprobis i persecucions, els altres us vau fer solidaris dels qui patien aquests maltractaments. Vau compartir els sofriments dels presos i vau acceptar amb goig que us espoliessin dels vostres

⁹ *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 2.

¹⁰ Cf. Jr 2,13.

béns, sabent que posseïu altres béns millors, que duren per sempre. Per tant, no perdeu la vostra valentia, ja que per ella rebreu una gran recompensa.¹¹

Vull fer palesa la voluntat que ha tingut aquests darrers anys l'Associació Cultural Sant Fructuós per divulgar amb tantes iniciatives, totes lloables, el coneixement dels sants protomàrtirs de Tarragona. També, el mes de juny de 2008 aquesta Associació farà la representació de la Passió de Sant Fructuós a l'amfiteatre romà de la ciutat de Tarragona.

He demanat també al nostre Institut Superior de Ciències Religioses, que justament porta el nom de sant Fructuós, que s'esforci amb diverses iniciatives per a divulgar les Actes martirials. És bo que tots participem en els cursos monogràfics que l'Institut ha organitzat per arxiprestats. Aquest mateix Institut ha promogut una nova versió i edició de les Actes, amb comentaris complementaris de caràcter interdisciplinari, per ajudar a la seva contextualització històrica i eclesial. Sens dubte la publicació d'aquest material serà una eina excel·lent per al coneixement de sant Fructuós.

Serà també important el Congrés Internacional sobre «Pau i Fructuós: el cristianisme primitiu a Tarragona», durant els dies 19, 20 i 21 de juny de 2008. Ja fa gairebé dos anys que s'està preparant. De les seves aportacions esperem resposta a les grans qüestions que es plantejaran: la predicació de sant Pau a Tàrraco; la comunitat cristiana en temps de Fructuós, Auguri i Eulogi i les Actes del martiri; la influència d'aquests màrtirs en l'Església fins la invasió dels àrabs. Estic segur que seran dies molt intensos d'estudi i espero que les Actes del Congrés siguin referència per a dilucidar les qüestions que s'hi plantejaran.

Les Actes del martiri dels sants Fructuós, bisbe, i els seus diaques Auguri i Eulogi, són les més antigues conservades a la península Ibèrica i un referent historiogràfic capital per a l'estudi del cristianisme primitiu hispànic. Ells, com els màrtirs de tots els temps, van morir per Jesucrist, per no voler negar la seva fe cristiana. El jubileu és sempre un moment de reflexió, per veure d'on venim i cap a on anem.

El Jubileu dels nostres sants és una ocasió joiosa de donar a conèixer les profundes arrels cristianes de la nostra arxidiòcesi, no sols als cristians, sinó a tothom. Si tenim present les característiques de la persecució de Valerià i de Gal·liè, que pretenia escapçar les Esglésies, podem veure que la de Tarragona era ja molt important, atès que en aquella persecució van morir també dos papes a Roma i els bisbes d'Alexandria, Antioquia i Cartago. Aquest és un fet sobre el qual cal reflexionar. Sempre m'ha fet una gran impressió que entre els sermons de sant Agustí se n'hagi conservat un de predicat en la celebració de la memòria dels màrtirs de Tarragona. Llavors ja era conegut i celebrat el seu martiri a les Esglésies de l'Àfrica proconsular. Això és un motiu més perquè màrtirs tan celebrats per l'antiga Església siguin coneguts per l'Església actual.

b) Renovar la vida de les nostres comunitats amb un nou ardor de vida cristiana i santedat

Aquest objectiu es divideix en tres: conversió de cor, comunió eclesial i ministeri dels pastors.

b1. Ajudar a fer una profunda conversió de cor i rebre la gràcia jubilar

L'Any Jubilar ens ha de portar a tots a una conversió del nostre cor a Jesucrist, Senyor, a renovar el nostre baptisme. Això és: fer nou aquest baptisme, descobrir-ne tot el do com a fills de Déu que som i membres de l'Església, i fer-ho amb el desig de voler compartir la santedat dels sants, que van viure fins a l'extrem de donar la vida com a signe de l'amor més gran, amb un heroisme que ens diu que és possible un altre heroisme: el de la santedat en la vida

¹¹ Hb 10,32-35.

ordinària, a la qual tots ens hem de sentir cridats per l'Esperit d'una manera particular en ocasió de la conversió jubilar, i trobar, així, el goig de viure com a deixebles de Jesucrist, perquè en nosaltres no pot haver-hi una alegria més plena.

El signe d'aquesta conversió serà participar dels dons que en ocasió dels anys jubilars l'Església estableix com a mitjà per rebre aquesta gràcia del cel. Això és: que havent rebut els sacraments de la penitència i la comunió eucarística, acollim el do de la indulgència plenària com a signe de la sobreabundància del perdó diví i de la nostra voluntat de seguir el Crist apartant-nos del mal i del pecat, i emprendre nous camins de conversió, tant cadascun de nosaltres com també tota l'Església de Tarragona i els fidels que pelegrinin a la nostra casa eclesial, als quals rebrem amb molta joia.

Voldria que tots anéssim als llocs sants del Jubileu. I hem d'anar-hi amb el cor penedit i retornar després a casa, als nostres afers i treballs, a les nostres parròquies i comunitats, amb el cor renovat per la gràcia, amb la certesa de l'amor del Crist rebut i la joia de ser deixebles seus. La gràcia de Déu no sols guareix del pecat, sinó que sana fins l'arrel mateixa del pecat, i penetra el cor, el transforma i ens dóna la humilitat dels fills de Déu. Vull evocar les paraules de la Segona Carta de sant Pere, en el capítol 1r:

Per això mateix, heu de treballar amb tot l'esforç perquè la vostra fe vagi acompanyada de la virtut; la virtut, del coneixement; el coneixement, del domini d'un mateix; el domini, de la constància; la constància, de la pietat; la pietat, de l'estimació fraterna; l'estimació fraterna, de l'amor. Perquè, si posseïu en abundància aquestes qualitats, no quedareu inactius ni sense fruit en el coneixement de nostre Senyor Jesucrist. El qui no les posseeix no hi veu, és un curt de vista, i s'oblida que ha estat purificat dels seus pecats d'altre temps. Per tant, germans, esforceu-vos més encara per refermar en vosaltres la crida i l'elecció de Déu; si ho feu així, mai no caureu, i us serà concedida generosament l'entrada al Regne etern del nostre Senyor i salvador Jesucrist.¹²

b2. *Celebrar i viure el do de la comunió eclesial de l'Església de Tarragona en comunió amb tota l'Església catòlica estesa d'Orient a Occident*

Es tracta de rememorar la profunditat de les nostres arrels, la importància de la nostra Església, metropolitana i primada, la seva voluntat de projecció i de pertinença a una Església universal que sempre ha estat al servei de tots. No oblidem que, instants abans de morir, sant Fructuós va dir: «Ara, em cal pregar per l'Església catòlica estesa d'orient a occident.»¹³ També cal recordar que els sants màrtirs van lliurar la seva vida per tothom, de la mateixa manera que havien viscut: fent el bé a tots, cristians i pagans.

L'Església és sempre mare, que ens ha engendrat a la vida divina per la predicació de la Paraula i pel baptisme! La seva maternitat es concreta en cada Església local. Que la celebració de l'Any Jubilar sigui per a tots un acte de reconeixement de l'Església de Crist, no com un acte d'autoafirmació, sinó com un acte d'amor filial a l'Església.

Quin goig poder pertànyer a una comunió eclesial, testimoniada a les Actes de sant Fructuós. Estimem l'arxidiòcesi. Estimem-la, com el Crist ens estima, també perquè el Senyor l'estima. Estimem les nostres comunitats parroquials. N'hem rebut tants dons, de les nostres parròquies! El primer i més gran és el baptisme. Fem tot el possible per renovar la vida de les nostres comunitats parroquials; que siguin comunitats acollidores, orants, transmissores de la fe que ens ha estat donada. Què seria l'arxidiòcesi sense les parròquies? Les parròquies, que serveixen a tothom, li donen la vida. El do de l'Any Jubilar ha de fructificar sobretot a les parròquies.

¹² 2Pe 1,5-11.

¹³ *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 3.

Per això l'objectiu proposat és viure i celebrar aquesta comunió eclesial diocesana. Celebrar el martiri de sant Fructuós i els seus diaques Auguri i Eulogi és prendre consciència que formem part de la comunió dels sants que han viscut en l'Església de Tarragona. És un testimoni que va des de sant Fructuós fins al bisbe Borràs i els companys màrtirs, que voldríem que l'Església inscrivís aviat en el seu martirologi. Els màrtirs del Crist sempre són els trofeus de la victòria del Crist pasqual. Però, no tan sols ells, sinó tants i tants deixebles de Jesucrist que ens han precedit en el nom del Senyor en aquesta Església de Tarragona.

No puc deixar d'esmentar l'exili tan dolorós del cardenal Francesc d'Assís Vidal i Barraquer, que omple d'honor i de dignitat l'Església de Tarragona. Ell, que en el seu testament espiritual expressa el seu desig de ser enterrat a la capella de Sant Fructuós de la Catedral, un desig i una voluntat que l'arquebisbe Josep Pont i Gol, de santa memòria, va accomplir en la Pentecosta de l'any 1978.

Celebrem que som Església. Celebrem i vivim el do de la comunió, una comunió que s'expressa en la compartició de la Paraula. Que visquem sempre «estretament units en l'amor».¹⁴ Aquesta unitat, com és natural, inclou pluralitat, que esdevé sempre diàleg, ja que mai no ha de ser trencada la caritat dels deixebles de Jesucrist.

El pelegrinatge de tots a la Catedral és signe d'aquesta comunió. Allí hi ha la càtedra dels bisbes, honorada pel martiri de sant Fructuós; signe de la successió episcopal i comunió de tots amb el propi bisbe. Jo vull ser servidor d'aquesta comunió de la diversitat. És així que ho demano al Senyor. A tots vull acollir, estimar i servir; per tots vull pregar.

Aquesta comunió no pot ser més altament significada en aquest món que per l'eucaristia que celebrem. No hem d'excloure ningú. No hem de desqualificar ningú. Tots els qui estimen el Crist són de l'Església, una Església que ha de ser oberta, acollidora i sempre amable envers tots. L'Església de Tarragona, amb la seva rica tradició sinodal, vol estar al servei del diàleg. Això ens esperona al diàleg sincer en el nostre interior. Ella ha presidit i presideix la comunió de les Esglésies de la Tarraconense i és ben conscient d'aquest servei. Hem de ser constants en la nostra voluntat de fer de l'Església «la casa i l'escola de la comunió»,¹⁵ i convidar a aquesta casa eclesial tots els homes i dones, justament perquè en aquesta casa hi troben la veritat que dóna sentit a la seva vida i a la seva mort i hi poden viure la gloriosa vida dels fills de Déu. Demano als creients d'aquesta Església que totes les comunitats eclesials s'esforcin per crear aquesta casa i escola de comunió. Que cada comunitat en sigui ferment i llavor.

Un altre aspecte, no menys important, és la universalitat o la catolicitat que està cridada a viure l'Església diocesana. Per naturalesa del que és, però també per seguir l'exemple del sant bisbe Fructuós, que, com ja he citat, abans de consumir la seva vida al foc va dir que calia pregar «per l'Església catòlica, estesa d'orient a occident».¹⁶

Amb aquestes paraules Fructuós fa del seu martiri una ofrena, una oblació, pel bé de l'Església. És per l'Església que ell va oferir el do de la seva vida; una Església que arreu coneixia la prova, el dolor, l'ofuscació de la persecució: a Tàrraco, però també a Roma, a Cartago, a l'Orient. Fructuós tenia present en el seu cor tots els creients, totes les Esglésies. Com diu l'autor de les Actes, «Fructuós era tal com l'Esperit Sant, per boca de l'apòstol sant Pau, vas d'elecció i mestre dels pagans, havia manifestat que calia que fos un bisbe»;¹⁷ va

¹⁴ Col 2,2.

¹⁵ Joan Pau II, *Novo millennio ineunte*, n. 43.

¹⁶ *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 3.

¹⁷ *Ibidem*.

viure en aquella hora suprema del seu martiri el desig de l'apòstol Pau: «I a tot això cal afegir-hi el meu neguit de cada dia, la preocupació per totes les esglésies.»¹⁸

L'Església és sempre oberta a la catolicitat, i ha de ser així i no pot ser d'altra manera, perquè l'amor del Pare del cel també és universal. I cada Església local també ho ha de ser. Que aquest Any Jubilar sigui motiu per a descobrir la solidaritat profunda, la comunió intensa que hem de tenir amb l'Església universal, per la missió de l'Església d'arreu on sigui, però també per les necessitats de tots els germans.

Aquesta bella expressió de sant Fructuós ens ensenya a saber pregar per tota l'Església. Ens ensenya la profunditat de la solidaritat eclesial. Ens val aquí aquesta cita també de la Segona Carta als Corintis:

Volem que conegueu, germans, la gràcia que Déu ha escampat en les esglésies de Macedònia. Tot i haver estat molt provats per les tribulacions, els ha sobrat alegria per a treure tresors de generositat de la seva extrema pobresa.¹⁹

Són aquests «tresors de generositat» que hem de portar i comunicar a tothom, amb una mirada tan àmplia com la de l'Església universal, com la que va d'orient a occident. Són els tresors de la nostra pregària, de la nostra caritat, de la nostra solidaritat amb els treballs de l'Església missionera, i del nostre amor al Sant Pare, ell que és el centre d'aquesta catolicitat.

Durant aquest Any Jubilar tindrem molt presents, per demostrar el nostre amor i ajudar-les, les Esglésies pobres de Terra Santa, que aquest estiu he visitat. Us convido a tots que visquem aquest amor i preocupació per les comunitats cristianes, tan provades, del país de Jesús.

També tindrem un record agraït per tants missioners i missioneres de Tarragona que arreu del món expressen la missió universal de l'Església. Entre les accions socials que tenim previstes en aquest Any Jubilar hi ha la construcció d'una casa parroquial a Kampanga (Rwanda), on treballa Mn. Josep Cabayol, del nostre presbiteri diocesà, i el suport al projecte «Ekole ya Bondeko», a Kinshasa (República Democràtica del Congo), on treballa des de fa anys la Isabel Correig, missionera de l'Arquebisbat.

Durant aquest Any Jubilar pregarem per tots els nostres missioners i ens comprometrem més per aquesta missió *ad gentes*. Vull que no se sentin sols, que sàpiguen que els estimem, que els tenim presents, i que ells, els nostres missioners i missioneres, preguin també per nosaltres. Per això desitjo que un dels fruits de l'Any Jubilar sigui fer nostres aquests projectes a favor de les Esglésies que viuen al Tercer Món i a l'Orient Cristià.

b3. *Aprofundir en el ministeri dels pastors, i valorar-lo, i pregar per les vocacions*

Sant Fructuós se'ns representa com a pastor de l'Església de Tarragona, un pastor admirable que era estimat perquè ell mateix estimava, tant que era objecte del gran amor que «li tenien no tan sols els germans sinó també els pagans».²⁰ Ell mateix no permet que el seu lector Augustal el descalci, perquè és d'aquells que ha vingut no pas a fer-se servir sinó a servir.²¹ I no vol ocupar el lloc del Senyor, sinó el del servent. Ell mateix exerceix en la fosca de la presó el ministeri sacerdotal, tot batejant Rogacià. I és ell qui fa aquest anunci profètic: «Mai no us mancarà pastor. I no podran defallir l'amor i la promesa del Senyor ni en aquest món ni en l'altre.»²²

¹⁸ 2Co 11,28.

¹⁹ 2Co 8,1-2.

²⁰ *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 3.

²¹ Cf. Mt 20,28.

²² *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 4.

Són les seves darreres paraules, les que ha deixat com a herència. És una promesa que traspasa tota la història eclesial de casa nostra i que s'acompleix també en mi, com a successor seu, i en el presbiteri diocesà, que participa del ministeri episcopal. És el sacerdoci ministerial de Jesucrist del qual participem: un bé molt gran per a tots els fidels, imprescindible, que cal que tots estimem. És per això que el record de sant Fructuós i els seus diaques ens evoca el do del ministeri sacerdotal dins l'Església de Déu i ens invita a aprofundir en la nostra identitat i missió de pastors.

Tota l'Església participa del sacerdoci del poble sant de Déu; però dins d'aquest poble sempre hi haurà cristians que pel sagrament de l'orde sacerdotal participen del ministeri dels apòstols. En aquest temps en què ens manquen pastors del poble de Déu, vull que la pastoral vocacional i la pregària per les vocacions siguin un objectiu molt important de la celebració de l'Any Jubilar.

Que tota la comunitat diocesana pregui per tal que molts joves sentin la crida del Senyor al ministeri sacerdotal i a alguna de les diverses formes de vida consagrada i de seguiment del Crist. I que per la intercessió dels sants màrtirs ens sigui concedit aquest do de les vocacions per a l'Església. Que ningú no s'aparti de la vocació a la qual el Senyor el crida. Les mateixes Actes assenyalen que «ni llavors no van faltar les meravelles del Senyor i Salvador nostre, destinades a fer créixer la fe dels creients i donar un exemple als més joves».²³ Que aquestes paraules s'acompleixin entre nosaltres i en el moment present de la nostra Església. El Senyor sap el nom d'aquells a qui ell cridarà perquè serveixin l'Església en el ministeri sacerdotal. Nosaltres no els sabem, però ell sí.

Que el testimoni de sant Fructuós, evocat i celebrat aquest any, serveixi veritablement perquè el Senyor manifesti les seves meravelles entre nosaltres, la fe dels creients s'enforteixi i sigui un exemple i un estímul per al seguiment més proper del Crist per part dels més joves. Que l'amor a Crist i a l'Església, pel qual van morir els sants màrtirs, sigui una llavor vocacional per a molts; una llavor que pel testimoni que hem de donar, en primer lloc jo mateix, però també els preveres i els diaques, germeni i creixi.

Per això dic als preveres: estimeu encara més el vostre ministeri. Sóc conscient dels vostres treballs i de la fidelitat amb què el viviu. No perdeu l'esperança: són molts els qui vindran després de nosaltres i participaran del do del ministeri. Ells, com nosaltres ara, seran acompliment de la promesa de sant Fructuós: «Mai no us mancarà pastor.»²⁴ Que totes les comunitats eclesials de l'arxidiòcesi visquin aquesta esperança, preguin i, sobretot, visquin de manera tan generosa la vida cristiana que siguem afavorits amb el do de les vocacions, que són, com deia el meu antecessor, l'arquebisbe Lluís, avui cardenal, «l'alegria més gran de l'Església».

Per això demano als seminaristes de l'arxidiòcesi que cultivin i siguin fidels a la vocació per tal que, si és voluntat de Déu, tinguem el goig de veure'ls preveres d'aquesta Església que presideix i membres del presbiteri diocesà. I demano sobretot a tots els preveres de l'arxidiòcesi, que m'ajudeu en aquesta tasca que sento veritablement com a prioritària, cercant noves vocacions que sens dubte l'Esperit inspira entre els joves que són al voltant vostre.

Un objectiu molt concret que demano a Déu per intercessió dels sants màrtirs en aquest any jubilar, és, doncs, un nou impuls a la pastoral vocacional a totes les parròquies i a totes les famílies, fruit del qual sigui possible un nou llançament del centre vocacional.

²³ *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 6.

²⁴ *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 4.

c) Renovar el desig de donar testimoni de Crist en el nostre món amb alegria i fortalesa i amb servei als més pobres i marginats

Hem de donar públicament testimoni de la nostra fe i de la nostra caritat. Hem de ser infatigables en la nostra voluntat d'anunciar l'evangeli. De la meditació de les Actes martirials es desprèn no sols que els nostres màrtirs van donar testimoni, sinó com ho van fer.

Van donar testimoni de la seva fe en el Déu vivent davant del governador Emilià i davant de tothom. Ho van fer amb fortalesa i amb alegria. L'actitud de joia i de fortalesa és remarcada fins a tres vegades en el text de les Actes. I tant la joia com la fortalesa són dons de l'Esperit Sant. Ressona aquí la música i la lletra del cant d'entrada en la solemnitat dels màrtirs: «Donaren, amb alegria, testimoni de la resurrecció que esperaven.» Forts en la fe, joiosos per l'esperança, rics en l'amor.

Hem de ser una Església que davant d'aquest món, tan plural i divers, sàpiga donar testimoni de la seva fe. Sense cap imposició. Sense cap altra pretensió sinó la de comunicar l'evangeli de Crist que portem dins. Que siguem unes comunitats joioses i que serenament i amb fortalesa, talment Fructuós i els seus diaques, fem davant de tothom la professió de fe. El cristià no s'ha d'averkonyir mai de donar testimoni de nostre Senyor.²⁵ El concili Vaticà II ho expressa d'aquesta manera:

Tots els fidels cristians, onsevulla que visquin, per l'exemple de vida i pel testimoniatge de la paraula, són obligats a manifestar l'home nou, del qual es revestiren en el baptisme, i la puixança de l'Esperit Sant, que els enfortí en la confirmació.²⁶

Que puguin dir de nosaltres: mireu com s'estimen i mireu com estimen. Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom.²⁷ Us exhorto, doncs, que sigueu forts en la fe²⁸ i tingueu l'alegria de creure en Jesucrist, conscients que és el do més gran en la vostra vida, un do valuós ja en aquest món, i en l'altre. És remarcable aquí la tasca tan àrdua avui de la catequesi i dels catequistes. Ells moltes vegades fan el primer anunci de la fe, tant als infants com als joves. Cal que se sentin recolzats, guiats i estimats per tots. La seva tasca és directament evangelitzadora.

Que l'Any Jubilar sigui una ocasió preciosa per a donar davant del món el testimoni del Déu vivent, per a manifestar que el més important és estimar Déu per damunt de totes les coses. Estimem Déu per l'amor amb què som capaços d'estimar els altres, els qui són a prop i els qui són lluny, els qui pensem que s'ho mereixen i els qui pensem que no s'ho mereixen. Però sobretot cal estimar els germans més petits,²⁹ que porten en el seu rostre la imatge de Jesucrist.

És per això que la celebració d'un any jubilar sempre exigeix una dimensió social a favor dels més pobres i marginats. Vaig demanar a Càritas Diocesana que en ocasió de l'Any Jubilar proposés un projecte social arxidiocesà, i s'ha decidit que aquest sigui rehabilitar a fons l'actual Casa del Transeünt de Tarragona, que es dirà Casa d'Acolliment Sant Auguri, i fer també un mapa de l'acció social de l'Església a l'arxidiòcesi. Voldria que fos una ocasió preciosa per a recordar-nos dels més pobres i marginats, i fer-ho sense retòrica, estimant amb fets i no només amb paraules.³⁰

Tota celebració jubilar, com a expressió d'una caritat autèntica, ha d'anar acompanyada d'uns objectius concrets a favor dels altres (cf. Rm 12,10-11.13). La presència dels dos

²⁵ Cf. 2Tm 1,8.

²⁶ Decret *Ad gentes*, 11.

²⁷ Cf. 1Te 3,12.

²⁸ Cf. Tt, 2,2.

²⁹ Cf. Mt 25,40.

³⁰ Cf. 1Jn 3,18.

diaques a l'Església de Tàrraco indica ja des del principi aquesta preocupació i sol·licitud pels més pobres, car els diaques expressen sacramentalment l'Església de la caritat i del servei.

5. CONDICIONS PER REBRE EL DO DEL JUBILEU

Rebre el do del jubileu és acollir la gràcia de la indulgència plenària, és a dir, la remissió total dels pecats i de les seves penes, amb la promesa de la vida eterna.³¹ L'Església, que és la dipositària de la gràcia del Crist, concedeix aquesta gràcia especial de la indulgència plenària amb motiu d'un any jubilar, i determina les condicions per acollir aquesta gràcia:

- Confessar-se i combregar, el mateix dia o uns quants dies abans o després, i pregar per les intencions del sant Pare.
- Pelegrinar, ja sigui comunitàriament o individualment, a la Santa Església Catedral de Tarragona, o a l'amfiteatre o al Seminari, ja sigui a la capella de Sant Pau o bé a la capella major, i allí participar en un acte jubilar o bé individualment dedicar un temps de pregària, recitar el pàrenostre, el credo, invocar santa Maria i encomanar-se a la intercessió dels sants màrtirs Fructuós, Auguri i Eulogi.

El do de la indulgència es pot rebre privadament, però és més expressiu eclesialment participar en un pelegrinatge comunitari: s'hi veu més clarament el sentit eclesial de la celebració jubilar. Per tant, demano que durant aquest any els fidels vinguin a rebre els dons jubilars de manera comunitària, ja sigui parroquialment o arxiprestalment o amb la comunitat pròpia de la qual formin part.

A més, per tal de cultivar l'esperit de pregària i de caritat, es pot rebre la indulgència parcial sempre que hom ho vulgui. Hem de tenir la intenció de rebre-la amb cor penedit, encomanar-nos a la intercessió dels sants màrtirs i practicar una obra de misericòrdia o de penitència, o una acció d'evangelització.

Tot això ha de portar a una pregària fervorosa i confiada als nostres sants màrtirs, i també a santa Maria, la Reina dels màrtirs, a viure actes personals i comunitaris de pietat i de solidaritat amb els més pobres i necessitats, i a descobrir encara amb més força que Déu és un Pare misericordiós, que ens estima i ens ha enviat el seu Fill Jesucrist per la nostra salvació. El Jubileu ens ha de donar un amor més gran a Jesucrist, el nostre Salvador, i també el desig d'estimar i servir millor l'Església, que es pot concretar a integrar-nos més intensament a la comunitat cristiana de la qual formem part.

6. MOMENTS CLAU CELEBRATIUS

Des de fa uns mesos, vaig nomenar una comissió per anar estudiant i coordinant les diferents activitats que es poden fer durant aquest Any Jubilar. Aprofito per agrair-li de tot cor la il·lusió que ha posat en aquest encàrrec i el treball que està fent.

Els moments celebratius més importants són l'inici, el diumenge 20 de gener de 2008, i la clausura, el 21 de gener de 2009, en què s'escaurà el 1750 aniversari del martiri de sant Fructuós, sant Auguri i sant Eulogi, encara que la celebració es farà el diumenge 18 de febrer de 2009.

També voldríem que en aquest Any Jubilar es poguessin estrenar algunes obres musicals que ja estan en marxa. Altres moments importants seran, com ja he dit, el Congrés Internacional sobre el Cristianisme Primitiu a Tarragona, el mes de juny de 2008, i la representació de la Passió de sant Fructuós a l'amfiteatre romà, també el mes de juny, a càrrec

³¹ Un estudi breu sobre les indulgències el podeu trobar al *Catecisme de l'Església catòlica*, n. 1471-1479.

de l'Associació Cultural Sant Fructuós, amb la col·laboració del Cor i Orquestra dels Amics de la Catedral.

Moltes altres activitats s'aniran fent durant l'Any Jubilar i s'aniran concretant. S'ha posat en marxa una pàgina web (<http://ajubilar.arquebisbattarragona.cat/>) on s'hi podran trobar les diverses activitats programades.

Però, sens dubte, moments privilegiats de l'Any Jubilar, i per a mi molt importants, són els pelegrinatges que les parròquies, arxiprestats, confraries, associacions, etc. de la nostra arxidiòcesi faran a Tarragona per celebrar el Jubileu. També espero que les comunitats de vida consagrada puguin pelegrinar per rebre les gràcies que l'Església ofereix amb generositat durant els anys jubilars.

Hem convidat també totes les diòcesis amb seu a Catalunya a pelegrinar durant aquest any a Tarragona, així com totes les diòcesis d'Espanya i les conferències episcopals d'Europa. Qualsevol cristià individualment podrà també rebre el do del Jubileu si aconsegueix les condicions establertes.

7. COM VIURE L'ANY JUBILAR A LES PARRÒQUIES

Deixo l'animació de l'Any Jubilar a la imaginació i al zel pastoral de cada rector de parròquia, amb el consells parroquials i col·laboradors.

Seria interessant que fossin molts els fidels que participin en el curs monogràfic sobre sant Fructuós que l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós (INSAF) ha preparat al servei dels arxiprestats i parròquies.

Recomano que en el temps oportú s'utilitzin les Actes martirials, tant a la predicació com a la catequesi d'infants, joves i adults. Animo a fer a les parròquies un programa d'actes i de celebracions durant l'any amb motiu del Jubileu.

Caldria posar a la vista de tothom un símbol permanent que recordi que estem celebrant aquest Any Jubilar. L'oració oficial de l'Any Jubilar hauria de ser emprada sovint entre els fidels, tant comunitàriament com privadament.

Fóra molt significatiu que els Goigs de Sant Fructuós fossin coneguts a tota l'arxidiòcesi, així com els textos propis de la litúrgia que es canten a la Catedral.

Recomano que abans de pelegrinar a Tarragona, als llocs jubilars, es faci un ensenyament, a manera de catequesi, sobre el significat de la indulgència plenària i el sentit de comunió amb què cal viure aquest pelegrinatge, i que s'expliquin les Actes del martiri.

Animo que es faci una àmplia catequesi del sagrament de la penitència, com a preparació per a rebre el do de la indulgència, i que es faciliti també, d'acord amb els ritus previstos, la confessió individual. Caldrà assegurar que a la Catedral i a la capella major del Seminari hi hagi confessors per a atendre els pelegrins que s'acostin a rebre la gràcia jubilar.

Podrem disposar del material i les orientacions necessàries que ajudin a viure intensament la gràcia del Jubileu: lectura de les actes a l'amfiteatre, missa jubilar a la Catedral amb la visita a la capella dels màrtirs, visita a la capella de sant Pau...

La visita a la Catedral de Tarragona, acompanyats dels pastors de cada comunitat, ha de ser un acte eclesial, de comunió. Anar a la Catedral és anar a la casa de tots. Allí sereu rebuts en el nom del Senyor. He demanat al Capítol Catedral que faciliti l'acolliment dels pelegrins per tal d'ajudar-los a viure aquest esdeveniment de gràcia.

Tot això ha de portar a una pregària fervorosa i confiada a la Mare de Déu, a viure actes personals i comunitaris de pietat i de solidaritat amb els més pobres i necessitats, i a descobrir

encara amb més força que Déu és Pare misericordiós, que ens estima i ens ha enviat el seu Fill Jesucrist per a la nostra salvació. El Jubileu ens ha d'impulsar a un amor més gran per Jesucrist, el nostre Salvador, un amor que ens porti a estimar i servir millor l'Església, que, com us he dit, es pot concretar en una integració més conscient i compromesa a la comunitat cristiana de la qual formem part.

Tot això que he dit de les parròquies ho dic també dels moviments de vida cristiana existents i de totes les associacions de fidels que, sota diversos títols, són presents i actuants a l'arxidiòcesi.

8. QUÈ ENS DEMANA EL SENYOR EN AQUEST ANY JUBILAR?

A manera de conclusions exposo allò que crec que el Senyor demana a la nostra Església amb motiu de l'Any Jubilar:

- *La conversió personal.* Som tots, és a dir, cadascun de nosaltres, que ens hem de convertir al Senyor, per tal de viure com a fills de Déu, en estat de gràcia, la santedat de vida.
- *El sagrament de la reconciliació.* Com a signe de la nostra conversió a Jesucrist, rebre el do de l'absolució sacramental, que dóna la pau i és un nou inici de vida cristiana.
- *L'oració.* La fidelitat a la pregària de cada dia.
- *L'eucaristia dominical.* Enfortir la pràctica de la missa dominical. Un diumenge sense missa, per a un cristià no té sentit. Renovar les celebracions dominicals de manera que siguin més vives i orants, ben conscients que el Senyor ens hi ve a trobar.
- *Primacia de la gràcia.* La gràcia del Crist sempre ens precedeix i ens acompanya. Hem de confiar més plenament en tot allò que el Senyor vol fer en nosaltres. És en aquest Any Jubilar que ens hem d'obrir a la capacitat de la gràcia de Crist que pot transformar la nostra vida i la vida de l'Església.
- *Escoltar i anunciar la Paraula.* Que sigui un temps apte per escoltar la Paraula de Déu i aprendre a pregar amb ella a les mans. El Jubileu no suplanta la predicació de la Paraula: anunciar sempre i a tot arreu la paraula del Crist, que mai no retorna a Déu sense que doni fruit.³²
- *La formació permanent.* Aprofitar els mitjans que tenim per a una formació cristiana més profunda.
- *Testimoniatge d'amor envers els més pobres i marginats.* La caritat és sempre concreta, mai teòrica. Ens hem d'implicar en algun projecte social a favor dels altres. Davant dels reptes actuals de la nostra societat, apostar per la caritat; que apareguem davant de tothom com un poble apassionat per la justícia i per saber traduir aquesta passió per la justícia i la preocupació pels més pobres i marginats en accions reals i concretes. Que les paraules de l'apòstol Pau valguin molt més que les meves per al que estic dient:

Ell s'ha entregat a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de tota maldat, purificar-nos i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.³³
- *Les famílies.* Que les famílies cristianes participin de les gràcies i de la joia del Jubileu, conscients que a la família, Església domèstica, es donen unes condicions molt adequades per a «creure en l'evangeli i anunciar-lo amb nou ardor». I que les famílies sentin l'alegria de la vocació dels seus fills.

³² Cf. Is 55,10-11.

³³ Tt 2,14.

- *Comunió*. Viure l'espiritualitat de comunió, sempre a la llum del concili Vaticà II i del concili provincial Tarraconense de 1995. Que l'Església sigui un espai de diàleg i de comprensió dels uns envers els altres. L'Església és plural, però l'amor del Crist inclou a tots.
- *Ecumenisme*. Reforçar el diàleg ecumènic i els signes de diàleg i d'amor fratern amb les altres comunitats cristianes de la nostra arxidiòcesi. No oblidem que la solemnitat de sant Fructuós se celebra sempre en ple Octavari de pregària per la unitat dels cristians, i que sant Fructuós va viure explícitament la unitat i la catolicitat a l'hora suprema del seu martiri.

9. CONCLUSIÓ

Tot això, germans i germanes, és el que bonament he sabut exposar sobre l'Any Jubilar. Que tots en participem. Que ningú no se'n senti exclòs. Demano al Senyor, per la intercessió dels sants màrtirs, aquestes gràcies: la renovació interior de la nostra vida cristiana; les vocacions al sacerdocí, a la vida consagrada i al seguiment al Crist en el celibat; també la vocació al matrimoni cristià; i que davant l'exemple dels sants màrtirs, s'abrandi el zel apostòlic dels pastors de l'Església. Jo mateix em sento confós per la bondat de Déu, que ha volgut que fos bisbe de la mateixa Església de la qual sant Fructuós va ser bisbe; per tant, successor seu. És un do que m'exigeix exercir cada dia el ministeri episcopal amb actitud de servei i acolliment. Jo mateix he de renovar, com vosaltres —preveres i diaques— el do de l'ordenació.

Per això faig una crida als preveres: sou successors d'un presbiteri del qual sant Fructuós era bisbe. Penso que en aquests anys d'estar entre vosaltres he conegut els vostres treballs, les vostres dificultats, els vostres problemes. Podeu estar segurs que voldria ser un ajut per a cadascun de vosaltres. Tots hem d'estar contents, perquè servint Déu no hi ha ambient, situació i problemes que puguin treure'ns la pau i l'alegria. Que no hi hagi en la nostra vida res que ens pugui portar al desencís. El relat del martiri de sant Fructuós ens ha de dur a renovar el nostre zel i la flama que vam rebre per la imposició de les mans.³⁴

Saludo els germans diaques, que formen part del col·legi diaconal d'Auguri i Eulogi, i sou i heu de ser expressió de la diaconia de l'Església que serveix el Crist en els pobres i els malalts.

Saludo els religiosos i religioses i els membres dels instituts seculares: agraeixo el seu treball abnegat dins l'arxidiòcesi en els diferents camps, però sobretot el bon testimoni de la fe que doneu, sempre i arreu. D'una manera especial saludo les comunitats de vida contemplativa i les exhorto a no deixar mai de pregar per l'Església de Tarragona, que aquest any celebrarà el Jubileu de la memòria dels màrtirs.

Saludo els moviments, institucions i associacions que són una presència evangelitzadora en la nostra societat.

Saludo els laics amb missió pastoral: estic segur que aquest Any Jubilar ens ajudarà a enfortir i entendre amb més profunditat la vostra vocació i el vostre servei en l'Església diocesana.

Saludo i confio en vosaltres, els catequistes: la transmissió de la fe us pertany de manera particular. És el Crist vivent, que heu de fer conèixer. Sigueu primer vosaltres testimonis del Crist en la vostra vida i ompliu-vos del coneixement del seu nom.

³⁴ Cf. 2Tm 1,6.

Saludo tots els creients que col·laboren a Càritas i a d'altres institucions de caritat de l'Església. L'Any Jubilar farà brollar un riu de compassió enmig del poble que esdevindrà caritat real.

Saludo tots els germans i germanes que exerciu qualsevol ministeri en l'Església, gran o petit. El que importa és fer-ho amb amor. Vosaltres contribuïu a fer créixer l'Església de Crist.

Saludo les famílies. Tant de bo que l'Any Jubilar serveixi per animar-vos a viure la fe a casa vostra, i que la vostra llar sigui també espai on el Crist sigui cregut i testimoniats. Que els esposos cristians s'estimin sempre.

Saludo el jovent de l'arxidiòcesi. Confiem en vosaltres. Encara portem al cor l'alegria de l'Aplec de l'Esperit celebrat a Tarragona la Pentecosta passada. També a vosaltres us pot ajudar el testimoni dels sants. Penseu seriosament si Déu no us crida, com ho va fer a Fructuós, a Auguri i a Eulogi, a deixar-ho tot per seguir-lo en el ministeri sacerdotal, religiós o en qualsevol servei dins l'Església.

Saludo els laics i laiques que amb el vostre treball i la vostra presència porteu Crist en els afers d'aquest món.

Saludo, finalment, els ancians i els malalts, els qui són a casa, o bé a l'hospital o en centres socio-sanitaris. El sofriment passa, però el sofriment ofert no passa mai: dona fruit en aquest món i en el Regne que ha de venir. A la vostra pregària confio els fruits de l'Any Jubilar.

Us espero a tots els qui pelegrinareu a Tarragona. Si veniu amb fe i amb amor, el Senyor renovarà les seves meravelles en nosaltres, com ho va fer amb Maria. I en el camí de retorn podrem cantar el Magnificat per les coses grans que el Senyor ha fet amb la seva serventa, l'Església, i més concretament amb la santa i benaurada Església de Tarragona, honorada per la sang dels màrtirs Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques. És a la seva intercessió que ens encomanem.

Us deixo l'oració que he aprovat per a aquest Any Jubilar. Amb ella podrem pregar junts:

ORACIÓ DE L'ANY JUBILAR

Oh Déu i Pare nostre,
que heu volgut glorificar el vostre Fill
en la passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe,
amb els seus diaques Auguri i Eulogi,
i heu honorat la nostra Església amb una glòria tan gran,
us demanem la plenitud de la gràcia de l'Esperit Sant
perquè renovi, en aquest any jubilar,
la vida de l'Església.

Que segons la vostra misericòrdia i la vostra promesa,
no ens faltin mai pastors
que preparin la taula de l'eucaristia per al vostre poble.

Us preguem pel nostre arquebisbe Jaume
i per tots els preveres i diaques,
que s'estimin de cor i,
segons l'exemple dels sants màrtirs,
professin la fe veritable,
donin la vida al servei de l'evangeli
i estimin l'Església més que la pròpia vida.

Us preguem també
 per tots els qui treballen per anunciar l'evangeli
 i per tots els qui, per amor a Crist,
 serveixen els pobres.
 Convoqueu la vostra Església,
 estesa d'orient a occident, en la unitat,
 i conforteu-la en el seu pelegrinatge vers el Regne.

Que la benedicció de l'Esperit Sant,
 per la intercessió dels sants màrtirs,
 vingui sobre nosaltres,
 sobre les nostres parròquies i comunitats religioses,
 sobre els malalts i els qui sofreixen.

Que davallí també sobre les nostres famílies,
 sobre els nostres infants i joves,
 també sobre els nostres ancians.

Que abranci el cor de tots en l'amor,
 de manera que, com els sants màrtirs,
 donem testimoni de l'evangeli en la joia i en la fortalesa,
 no anticipant res a l'amor del Crist,
 i que les nostres comunitats esdevinguin fogueres enceses
 d'amor, de testimoniatge i de justícia
 que facin resplendir la glòria
 de la Resurrecció del vostre Fill
 que viu i regna pels segles dels segles. Amén.

Diuen les Actes que quan els màrtirs van ser posats dins el foc d'aquest món la Trinitat divina es feia present en ells.³⁵ Que siguem tots abrandats pel mateix Amor pel qual ells van testimoniar la fe i van donar la vida. En nom de la Trinitat divina i amb tot el meu afecte us beneixo a tots, en el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 25 de desembre de 2007, Nativitat del Senyor

³⁵ «Esdevingueren semblants a Ananies, Azaries i Misael, ja que també en ells es representava la Trinitat divina.» *Actes de la Passió dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques...*, n. 4.